

Оценка на риска от съвременен биологичен и химичен тероризъм

Екстремни ситуации и оценка на риска

УВОД

Докато някои анализатори прогнозира риск от използването на биологични и химични оръжия от терористични организации, много от тях все още имат затруднения с разбиране на целите на терористичните организации да прибегва до химически и биологични (ХБ) оръжия. Част от това объркване произтича фокуса, който се поставя върху потенциалните последиците от една такава атака: заради тяхната класификация като т.нар. оръжия за масово унищожение, който ги поставя под общ знаменател заедно с ядрените и радиологични оръжия, ХБ оръжия се твърди, че да доведат до огромен брой жертви. Широкият обхват на предвижданите последици се поддава на рационално обяснение на политическите мотиви за терористична атака. Голяма част от анализа на заплахата от тероризъм с ХБ оръжие досега е бил насочен към описващите характеристики на тази заплаха, профилирайки организации, които биха могли да прибегнат до такива оръжия и изследвайки изискванията за управление на събития в случай на подобна атака.

Настоящата разработка приема, че придобиването на ХБ оръжия от терористи е определено възможно, тези организации все пак са изправени пред огромни препятствия по пътя към „купуване” на ХБ оръжие¹. Това намалява риска от разпространението им сред терористи. Освен това, ако терористи се сдобият с такава възможност, то е силно вероятно, че качеството на агентите ще бъдат доста под тази на подобни средства във военните арсенали.

Въпреки това, през последните години оценката на вероятността от терористичните атаки се превърна в най-ясно изразената грижа Западните националните служби за сигурност. Изправени пред най-разрушителната фаза на международния тероризъм в съвременната епоха, критична оценка на естеството и обхвата на заплахата е необходима, за да изберат най-подходящите контрамерки за на защита на държавата.

¹ Brad Roberts, ed., *Terrorism with Chemical and Biological Weapons: Calibrating Risks and Responses* (Alexandria, VA: Chemical and Biological Arms Control Institute, 1997)